

Miloz Volivcev



GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE LJUBLJANA BEŽIGRAD

Začenja se razprava o tezah za novi občinski statut

Komisija za statut pri občinskem ljudskem odboru Ljubljana-Bežigrad je opravila pomembno delo, ko je že pred več kot 1 mesecem izročila »Prve teze za pripravo predloga statuta občine Bežigrad« številnim članom občinskih organov. Do »prvih tez« je komisija prišla tako, da se je razdelila na 5 podkomisij, ki so vsaka na svojem področju zbirala dokumentacijo (navodila zveznega in republiškega izvršnega sveta, prve primerke tez drugih občin, članke, letna poročila prizadetih organov, pravilnike teh organov in podobno) in organizirale razgovore z mnogimi družbenimi organi. Teze, ki so jih na osnovi take predpriprave izdelale podkomisije, so nato doživele večkratno oblikovanje na sestankih celotne komisije, ki so trajali tudi po ves dan.

Seveda s tem ni rečeno, da so »prve teze« brez pomanjkljivosti. Bežen pregled teh tez in način pisanja kaže, da je občinska komisija pripravila le osnove za široko razpravo. In tako je tudi prav. Zdaj imajo besedo organi delavskega in družbenega samoupravljanja, kakor tudi odbori in komisije političnih organizacij. Ti so že, v glavnem pa bodo še v teh dneh povedali, kaj je treba k »prvim tezam« dodati in kaj v njih ne velja. Tako bo zbran nov material, ki bo imel večjo ceno kot vse tisto, kar je do sedaj občinska komisija uporabila za »prve teze«. Predlogi družbenih organov in političnih organizacij bodo rabili občinski komisiji za izdelavo drugih, izboljšanih in dopoljenih tez, ki bodo poslane v obravnavo vsem občanom. Na javnih sestankih bo lahko vsak, ki mu je kaj do tega, da ima občina nov statut v duhu nove ustave, pomagat s svojimi predlogi in kritiko, pripraviti končni predlog novega statuta, ki bo po sprejetju ustave, dopoljen z ustavnimi določili predložen občinskemu ljudskemu odboru — občinski skupščini — v odobritev.

»Prve teze« so verjetno najslabše tam, kjer obravnavajo družbeno ekonomske odnose v občini, oziroma vlogo delovnih skupnosti in njenih organov. To poglavje, čeprav ga je obdelovala posebna podkomisija, je dejansko vsem članom delalo največ preglavice. Brž ko jim je uspelo sestaviti neko določilo, ki je bilo videti novo in v redu, že je nastal pomislek, da se z njim posega v pravice delavske samouprave, in potrebno ga je bilo spremeniti oziroma črtati. Sicer pa je to področje zares najbolj kompli-

cirano, zlasti v obdobju uveljavljanja novega gospodarskega sistema, ki mora delovati na čistih ekonomskih načelih. Brez neposrednega sodelovanja proizvajalcev bo težko napisati predlog, ki bi bil napreden in sprejemljiv za večino proizvajalcev in potrošnikov. Zato bi morali »prve teze« najbolj temeljito obravnavati organi delavskega upravljanja in delovni kolektivi.

Vprašanje poseganja s statutarnimi določili v že priznane pravice delavskega samoupravljanja se je ponovilo tudi pri obravnavanju vloge SZDL in sindikalnih organizacij v komuni. Nove »prve teze« predvidevajo, naj bi bila organizacija SZDL v občini v bistvu nekaj, kar je že določeno v statutu SZDL, na primer, da je osnovni politični činitelj graditve socializma in socialističnih odnosov. Take in druge pomanjkljivosti bo morala širša razprava odkriti, hkrati pa dati nove predloge.

V naših »prvih tezah« so tudi določila, ki jih bo nedvomno urejala ustava. Npr. dohodki občine in njihova delitev, oziroma viri dohodkov in njihova delitev med politično-teritorialnimi enotami. Predlog v naših tezah je izraz želje, da bi stvari za občino poenostavili. Cisto gotovo bo ustava določila vire in delitev dohodkov, vendar imajo državljani v času obravnavanja predloga nove ustave pravico, predlagati spremembo in boljše rešitve. Zato ni napačno, če je v te-

(Nadaljevanje na 2. strani)



Tovariša Kardelj in Marinko obiskala ljubljanske mlekarne

Dne 29. avgusta letos sta podpredsednik zveznega izvršnega sveta Edvard Kardelj in sekretar CK ZKS Miha Marinko obiskala podjetje »Ljubljanske mlekarne«. Spremljali so ju predsednik OLO Ljubljana Boris Mikoš, predsednik

ObLO Ljubljana-Bežigrad Stane Koman in sekretar občinskega komiteja ZKS Rado Roter. Podjetje in obratovanje v njem sta pokazala gostom predsednik delavskega sveta Franc Jerina in direktor Jože Jarc. Po ogledu podjetja in posa-

meznih oddelkov sta se gosta živo zanimala za vprašanja v zvezi z odkupom in predelavo mleka, posebno pa za specialno proizvodnjo sirov, s katero je podjetje doseglo največji uspeh.

I. P.

Delo sindikalne podružnice »Elme« naj bo drugim za vzgled

Nujno je potrebno, da je kolektiv seznanjen z vsemi problemi

Delovni kolektiv ELME je v letošnjem letu dosegel lepe uspehe tako pri dvigu proizvodnosti kakor pri povečanju proizvodnje. Za ta uspeh pa so bili potrebni precejšnji napori vsa kolektiva, kajti v letošnjem letu se je povišal zvezni prometni davek za 8%, nadalje so bile znižane cene v povprečju za 6% ter povišani rabati trgovine za 2%.

Pri vseh teh uspehih je bil delež sindikalne podružnice zelo velik, kajti vse članstvo je bilo pravočasno seznanjeno z vsemi ukrepi, ki se pripravljajo, kakor tudi s spremembami, ki so nastale na tržišču.

Člani kolektiva so po ekonomskih enotah razpravljali o vseh perečih problemih in predvidenih spremembah.

Potrebno je bilo predvideti reorganizacijo nekaterih oddelkov ter okrepiti analitsko službo. Pri pregledu kalkulacij se je ugotovilo o posameznih izdelkih, da so potrebne korekture, poiskati je bilo treba vse možnosti znižanja stroškov in večje produktivnosti. Pri vsem tem je dajal pobudo sindikat ter pomagal pri reševanju naštetih problemov.

Glede na lansko realizacijo so osebni dohodki za 9% manjši v

korist skladov podjetja, vendar člani kolektiva zaradi tega ne prejmejo manj osebnih dohodkov, ker se je proizvodnja povečala za 20%.

Pripomniti je treba še to, da je bil kolektiv že v začetku leta pripravljen na prehod iz fakturirane na plačano realizacijo in seznanjen z ukrepi, ki bodo potrebni med letom.

Kolektiv ELME se dobro zaveda važnosti izvoza, zato je sprejel interni sklep, da se letošnji izvoz poveča za 100% v primeri z lanskim. Ta plan uresničujejo.

Na pobudo sindikalne podružnice je bila sklicana proizvodna konferenca podjetja, na katero so bili vabljeni vsi vodilni uslužbenci podjetja, od pomočnika brigadirja do glavnega direktorja, enako tudi organi družbenega upravljanja ter predstavniki vseh družbenih organizacij.

Proizvodna konferenca je potrdila pravilnost vseh sklepov sindikata. Najvažnejša je stalna informiranost kolektiva o vseh perečih problemih, uspehih in neuspehih kolektiva, o vseh predlogih za izboljšave itd.

V PRIHODNJI ŠTEVILKI »ZBORA VOLIVCEV«,

ki bo izšla sredi oktobra, bomo v posebni prilogi objavili teze za novi občinski statut, tako da jih bo lahko prebral in pručil vsak občan ter dal k njim svoje pripombe.

Ugotovljeno je bilo, da imamo precej dobrih kadrov, potrebno pa jih je pravilno razporediti, jim dati naloge, jih pravilno nagraditi ter kontrolirati rezultate.

Sprožena je pobuda za izdelavo novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, čeprav komisija stari pravilnik vedno spreminja in popravlja.

Ce kritično pregledamo dosedanje uspehe delovnega kolektiva, lahko ugotovimo, da je v letošnjem letu naredil veliko in da se trudi te rezultate še izboljšati.

Iz vsebine:

Začenja se razprava o tezah za občinski statut

Pisma bralecev

Ali naj ima občina Bežigrad svojo skupščino socialnega zavarovanja?

Kako je s pripravami na tehnično vzgojo v gimnaziji

Ljudski odbor odgovarja na vprašanja

»Zasede« za nedisciplinirane kolesarje

Pravda za garaže v Savskem naselju

Kaj nam kažejo rezultati polletnega poslovanja naših podjetij?

Cimveč za pomoč družini, zaposleni ženi, za vzgojo otrok

Razveseljivo poročilo o »Sočih«

Kjer si mesto in vas podajata roko Fizkultura in šport

Iz albuma praznovanj

Kakšne spremembe se obetajo našemu cestnemu prometu

Podjetjem, ustanovam in prebivalcem bežigradske občine

AKCIJA PAPIR

Mladina naj bi zbrala najmanj 33 ton starega papirja

Na IX. plenumu OK LMS Ljubljana, ki je bil posvečen aktualnim gospodarskim vprašanjem, je bil na predlog predsednika OLO Ljubljana Borisa Mikoša sprejet sklep o veliki zbiralni akciji starega papirja. Vsako leto namreč uvozimo okoli 5000 ton starega papirja, ki ga moramo seveda drago plačati v devizah.

V letošnjem letu, ko moramo izpolniti velike obveznosti pri odplačevanju deviznih kreditov, naj bi tudi mladina bežigradske komunne s pomočjo vseh podjetij, ustanov in prebivalcev sodelovala v tej akciji in tako pomagale pri reševanju gospodarskih problemov.

Tovariš Boris Mikoš je predlagal, naj se preko organizacij LMS v našem okraju zbere na vsakega mladina 10 kg starega papirja, kar bi znašalo skupno 400 ton starega papirja. To bi obenem pomenilo za

nad 250 milijonov dinarjev novega papirja.

Akcija ima za nas še posebno obeležje, saj je v naši komuni centralno odkupno podjetje »Odpad«. To nam narekuje, da prav vsi sodelujemo v tej akciji in da tako damo zgled drugim komunam. ObK LMS predlaga, naj povsod začno čistiti arhive. Prebivalci komunne naj prav tako zbere star papir in ga oddajo članom LMS, ki jih bodo obiskali.

Akcija bo obsegala dve glavni fazi. V prvo je vključeno čiščenje arhivov v pisarnah gospodarskih organizacij, ustanov in uradov. Prebivalce v komuni bodo obiskali pionirji in člani LMS ter odnesli zbrani papir. V primeru, da vas bi pomotoma izpustili, takoj obvestite z dopisnico ObK LMS, Smoletova 16, ki bo nato uredil vse potrebno. Poleg tega opozarjamo vse zbiralce,

da moramo izpustiti iz plana vsa podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo papirja (knjigoveznice, tiskarna, itd.) in vsa tista podjetja, ki imajo že organiziran odkup odpadnega papirja preko »Odpada«.

Mladina bežigradske komunne mora zbrati najmanj 33 ton starega papirja.

»Akcija papir«, ki se je pričela s prvim avgustom, do sedaj ni imela takega odziva, kot smo pričakovali. Norma 33 ton pa mora biti brezpogojno dosežena. Doslej je največ, skoraj 1 tona papirja zbral aktiv LMS v ljubljanskih mlekar- nah.

Apeliramo na vsa podjetja, ustanove in prebivalce v bežigradski komuni, da priskočijo na pomoč aktivom LMS ter jim omogočijo, da dosežejo normo.

ObK LMS Ljubljana-Bežigrad

Ali naj ima občina Bežigrad svojo skupščino socialnega zavarovanja?

Zakon o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja in zakon o zdravstvenem zavarovanju pomenita veliko spremembo v sistemu zavarovanja. Novi sistem bo uveden s 1. januarjem in je zato potrebno do takrat izvesti vse priprave, da se bo sistem pričel nemoteno odvijati. Naloga komun in njenih organov je, da tehnično izpeljejo postavljene naloge, medtem ko je naloga vseh družbenih in političnih sil v komuni, da nove spremembe pravilno tolmačijo in seznanijo vse gospodarske organizacije in vse posamezne zavarovance z bodočimi nalogami in spremembami, po katerih bodo tudi kot posamezniki soodgovorni za pravilno trošenje in gospodarjenje s sredstvi, ki so namenjena za socialno zavarovanje.

Dosedanji sistem z organizacijskega in financiranja socialne službe je bil precej odmaknjen od širokega sodelovanja zavarovancev, delavskih svetov in ljudskih odborov. O politični socialnega zavarovanja in gospodarjenja s sredstvi je odločal ovek krog samouprave zavoda za socialno zavarovanje. Skoraj ni bilo primera, da bi o teh vprašanjih razpravljali ObLO ali drugi samoupravni organi na področju komune. Izdatki za zdravstveno zavarovanje so na območju okraja stalno naraščali. Od leta 1958 do letos so narasli od 3.900.000.000 din na 10.400.000.000 dinarjev, število zavarovancev pa se je v tem obdobju povečalo le za 18%.

Novi zakon prinaša v sistem zavarovanja številne spremembe. Predvsem uveljavljajo načelo, da se odgovornost, pravice in dolžnosti socialnega zavarovanja in zdravstvenega varstva prenesejo v komune in v vse delovne organizacije, vse do zavarovancev. Novi zakon uveljavlja komunalne skupnosti zavarovancev kot temeljne osnovne enote, ki so posebna oblika samoupravljanja zavarovancev. Tako bomo na področju socialnega zavarovanja prešli iz dosedanjega proračunskega sistema financiranja na sistem gospodarjenja.

V tem primeru pa je nujno potrebno izvršiti decentralizacijo centralne službe na posamezne komunalne skupnosti. Naša občina je ekonomsko dovolj močna, da bo lahko imela svojo komunalno skupnost. Po podatkih okrajnega zavoda za socialno zavarovanje je v naši občini 18.869 zavarovancev s skupnimi dohodki 861.083.452 din s skupnimi izdatki 811.700.325 din s presežkom 49.383.107 din.

Po predpisih IS LRS o ustanavljanju komunalne skupnosti ima naša občina vse pogoje za samostojno komunalno skupnost.

Samostojna komunalna skupnost je za občine, ki imajo trenutno za to pogoje, vsekakor najboljša rešitev, ker bo tako mogoče po občinskih odborih lažje pripraviti in analizirati podatke o ekonomskem stanju na območju občine.

Združevanje vseh občin v eno komunalno skupnost, se bo morda pričelo izvajati, ko se bodo pokazale potrebe in ko bodo posamezne občine imele točno izdelane podatke o trošenju in uporabi skladov za socialno zavarovanje.

Potrebe po spajanju oziroma izločanju komunalnih skupnosti se bodo razvijale kot proces prilaganja organizacijske strukture zdravstvenega zavarovanja.

Na skupnem plenumu ObO SZDL in ObSS, ki so mu prisostvovali tudi predstavniki gospodarskih organizacij in zavodov, je bil soglasno sprejet sklep, da se za območje naše občine ustanovi samostojna komunalna skupnost socialnega zavarovanja.

Kolikor pa bi poznejši razvoj in pa potrebe narekovala spremembe, bi po izdelani ekonomski in finančni analizi glasovali za združitev z

eno ali več sosednjih občin, za tako združitev, ki bi po strukturi in obliki gospodarjenja najbolj ustrezala našim razmeram.

Smo sredi priprav za izvedbo volitev delegatov po DS in svetov članov skupščine komunalne skupnosti. Svet za delo pri ObLO je imenoval 9-člansko komisijo, ki bo tehnično pripravila in organizirala potek volitev. Volitve za člane skupščine naj bi bile v naši občini dne 5. oktobra. V skupščino bo potrebno izvoliti 35 članov. Do omenjenega dne je potrebno izvesti vse politične in kadrovske priprave, seznaniti zavarovance z novimi načeli socialnega zavarovanja in sklicati zbere zavarovancev ter predlagati kandidate za bodoči sestav skupščine.

Družbeno-politične organizacije imajo nalogo, da s pomočjo del, univerze organizirajo predavanja in v širšem krogu seznanijo vse gospodarske organizacije ter posamezne zavarovance. Organizirani bodo seminarji za člane kolektiva, ki imajo neposredne stike z delom socialne službe, in kasneje tudi za izvoljene člane skupščine, da bi se natančneje poučili in seznanili z bodočimi nalogami.

Pred letnimi konferencami LMS

Predvsem o problemih s katerimi se srečujejo mladi proizvajalci

Pri občinskem komiteju LMS Ljubljana-Bežigrad se že dva meseca intenzivno pripravljajo na izvedbo letnih konferenc po aktivih LM in na občinsko konferenco LM. Letošnje letne konference imajo izredno velik pomen, saj je v letošnjem letu zasedal VII. kongres LMS. Konference morajo dejansko pokazati, kako so se odražali sklepi in smernice kongresa pri delu v aktivih. Druga stvar, ki daje posebno obeležje letošnjim konferencam, pa je kongres vse mladine Jugoslavije, ki bo ob pričetku naslednjega leta.

Da bodo konference vsebinsko čimbolj pripravljene, so imeli v mesecu septembru vsi aktivni predkonferenčni seminarje, na katerih so pripravljali gradivo in diskusijo.

Tudi člani ObK LMS se na najrazličnejše načine pripravljajo na delo, ki jih čaka. Pred kratkim so se vrnili s seminarja v Portorožu, kjer so pripravljali gradivo za letne konference LMS. Seminar je uspel in izpolnil pričakovanja ObK LMS. Delo na njem je potekalo predvsem preko individualnega študija in razprav. Vsebinska letošnja konferenca ObK LMS, ki naj bi bila 21. oktobra, bo usmerjena predvsem v probleme, s katerimi se srečujejo mladi proizvajalci in upravljavci v gospodarstvu. Kandidatna lista za nov ObK LMS je že sestavljena in dana v javno razpravo delegatom VIII. konference ObK LMS in aktivom LMS. Ti morajo poslati svoje pripombe h kandidatni listi do 10. oktobra. ObK LMS meni, da bodo volitve na konferenci res demokratične. Sestavljeno je tudi že poročilo ObK LMS o delu bežigradske mladine v preteklem letu, ki bo poslano delegatom občinske konference skupno z drugim gradivom štirinajst dni pred pričetkom konference.

Letošnje letne konference morajo pomeniti krepko prelomnico v delu aktivov LMS. Sklepi, ki bodo sprejeti na njih, morajo biti osnovno vodilo za delo mladine v bodočem letu. To pa bo uspešno le ob vsestranskem naporu vse mladine, predvsem pa njenih vodstev.

Mitja Rotovnik

Kdaj se bomo spet peljali naravnost v mesto?

Prebivalci Bežigrada, ki so zaposleni v mestnem središču, se vsak dan sprašujejo, kdaj bo urejen podvoz, kdaj se bodo lahko spet peljali po Titovi cesti naravnost v mesto. Zdaj se vozijo po dolgih ovinkih z avtobusom, ki je zmeraj poln in pred katerim se stalno zapirajo rampe pri Prešernovi ulici. Prehod čez železniško progo je podoben ljaku, ki se večkrat zamaši. Vrsta avtomobilov, ki čakajo pred prelazom, je večasih dolga nad 300 metrov. Zlasti je hudo okrog dveh popoldne, ko se vračajo ljudje iz službe. »To je res prava pokora,« slišiš med pogovori, »tu je prehod

težji kot prehod čez državno mejo.« Drugi pravijo: »Treba je potrpeti, drugače ne gre. Samo da bi bil podvoz urejen in odprt ob določenem roku.«

Ali bo podvoz odprt ob določenem roku, tj. 29. novembra, kakor je bilo rečeno? Vse kaže, da bo. Zvedeli smo, da so zaradi ugodnega vremena potekala dela hitreje, kot je predvideval načrt. Zato bodo končana že okrog 1. novembra, uradno oziroma slavnostno pa bo podvoz odprt na dan republike, 29. novembra.

Torej še malo potrpljenja, pa bomo rešeni »pokorel

Iz albuma praznovanj

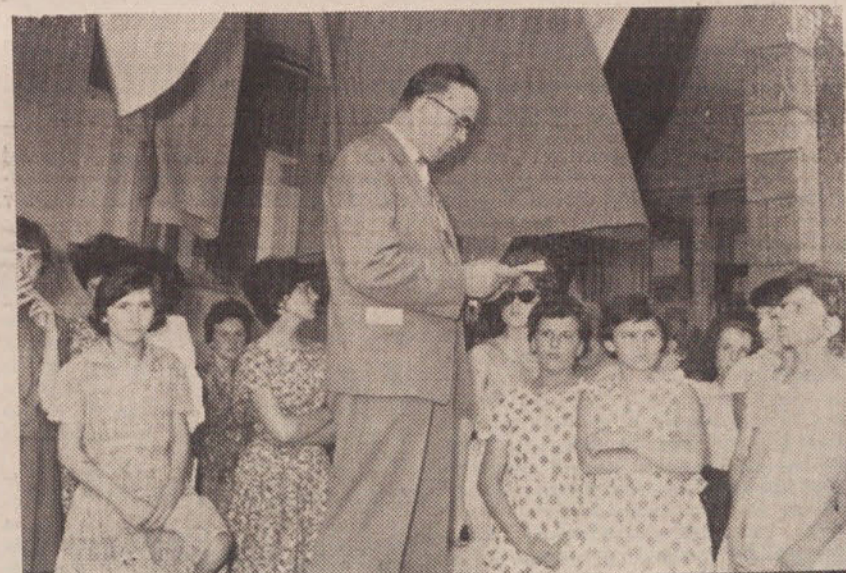
Občinski praznik bežigradske občine — 24. junij — je že daleč za nami, a kljub temu je prav, da se ga spomnimo s kratkim zapiskom, saj smo ga praznovali v pristrčnem razpoloženju in s ponosno zavestjo, da je naša občina v letih svojega obstoja dosegla velik napredek.

V festivalni dvorani je bila slavnostna seja občinskega odbora, na kateri je spregovoril predsednik občinskega ljudskega odbora Stane Koman o revolucionarni preteklosti občine, o njenih uspehih in problemih. Sledila je svečana podelitev priznanj najzaslužnejšim družbenim delavcem na področju občine.

Osrednja prireditev ob letošnjem občinskem prazniku pa je bila slavnostna otvoritev muzejske zbirke v Domu borcev v Crnučah. Pred otvoritvijo je govoril zbrani množici podpredsednik ObLO tovariš Lešnjak, ki je v jedrnatih besedah orisal borbeno preteklost teh krajev in njihov prispevek v boju za osvoboditev. Potem je črnuška mla-



S slavnostne seje ObLO ob občinskem prazniku



Z odkritja muzejske zbirke v Crnučah. Govori podpredsednik ObLO tovariš Lešnjak

dina zapela nekaj borbenih pesmi, nastopili so tudi recitatorji.

Muzejska zbirka je urejena tako, da prikazuje celotno revolucionarno preteklost bežigradske občine — od začetkov naprednega delavskega gibanja do narodnoosvobodilne borbe in osvoboditve. Ob fotografijah, dokumentih in zgodovinskih predmetih se razgrne pred obiskovalcem obdobje borb za pravice delovnega ljudstva pred vojno, pred njim se zvrstijo podobe starih revolucionarjev, prizori iz burnih dni sovražne okupacije pa narodnoosvobodilni boj in ljudska revolucija s plejado junakov, ki so se z orožjem

v roki borili proti fašističnim okupatorjem in domačim izdajalcem.

Ob ogledu zbirke se človek zlahka prepriča, da borbeno odločnost prebivalstva v teh krajih, ki so že poletji 1941 dali prve borce za svobodo, ni bila slučajna, ampak rezultat predvojnega delovanja partijske organizacije. Pod njenim vodstvom so pred vojno delovali v Crnučah, na Ježici in za Bežigradom delavska prosvetna društva »Svoboda« in »Vzajemnost«, širila se je Ljudska fronta, napredna misel si je utirala pot med delavsko in kmečko prebivalstvo. Zato ni nič čudnega, da se je delovno ljudstvo

leta 1941 tako množično odzvalo Komunistični partiji, ki je pozivala v boj za narodno in socialno osvoboditev.

Zbirka je lepo urejena; njena pomanjkljivost je le v tem, da je nameščena v pretesnem prostoru. Če bi bili na razpolago vsaj dve sobi, bi se dalo prikazati še mnogo.

Praznovanje je bilo zaključeno s partizanskim srečanjem v Crnučah, na katerem so si stisnili roke mnogi stari borci in obudili spomine na čase, od katerih sta jretekli že dve desetletji, a so nam kot neizčrpen vir slavnih tradicij kljub temu tako blizu, da znova in znova posegamo vanje.



Predsednik ObLO Stane Koman je podelil priznanja zaslužnim družbenim delavcem

Kako je s pripravami na tehnično vzgojo na gimnaziji

Splošna izobrazba v gimnazijah se je doslej omejevala v glavnem na družbeno, jezikovno in naravoslovno-matematično področje, medtem ko je zapostavljala druga področja, kot so telesna vzgoja, tehnična vzgoja, praktična znanja in prostovoljne dejavnosti.

Napredek tehnike pa zahteva čedalje več tehnično izobraženih ljudi. Razen tega je treba upoštevati, da delo v proizvodnji odstranjuje razlike med fizičnim in intelektualnim delom. Zato uvajamo v gimnazije tehnično vzgojo. Ta mora postati enakovredna sestavina splošne izobrazbe.

Gimnazije imajo nalogo, organizirati skupaj z občino in drugimi odgovornimi činitelji tehnično vzgojo v skladu s potrebami in možnostmi svojega okoliša. Programe bodo izdelale gimnazije, tj. učiteljski zbori s sodelovanjem gospodarstev in družbenih organizacij, strokovnih učiteljev posameznih strok.

Naloge in cilji tehnične vzgoje z delom v proizvodnji so dokaj obsežni:

Doseči je treba, da pridobi dijak smisel za tehniko, za širšo ekonomsko izobrazbo, da bo potem znal povezati praktično delo z zakonitostmi, ki jih bo spoznal pri pouku naravoslovnih in drugih ved. Ob enem bo spoznal razne materiale ter jih obdeloval in oblikoval, spoznal bo proizvodne in tehnološke procese, stroje, aparate, mehanizme, merilne in druge instrumente in se bo učil z njimi ravnanj. Spoznal bo ekonomiko gospodarskih podjetij, razne poklice, življenje in odnose

v delovnih kolektivih, vlogo sindikalne organizacije, delavsko in družbeno upravljanje, sistem ekonomskih enot, načela nagrajevanja po delu itd.

Sola bo gojila delovno kulturo učencev, medsebojno povezanost umskega in fizičnega dela. Razviti bo treba delovne navade, veselje do dela in spoštovanje delovnih ljudi. Le tako bodo učenci pravilno vrednotili tehnične pridobitve.

Tehnični pouk bo uveden v I., II. in III. razredu gimnazije, in to postopoma. Pokazalo se bo, ali je to lažje izvedljivo po tri ure tedensko ali 3 tedne 8 ur dnevno (letno 108 ur). Verjetno bo v prvem letniku obveljala I. varianta, v drugem in tretjem pa druga.

TEORIJA MORA BITI NUJNO POVEZANA S PRAKSO

Za organizacijo tehnične vzgoje na gimnaziji bo šola poiskala stike z vsemi gospodarskimi činitelji, z organi šolstva pri ljudskem odboru, s prosvetno pedagoško službo in z družbenimi organizacijami, ki delajo na področju mladine.

Pouk tehnične vzgoje pa bo nujno povezan tudi s šolskim poukom fizike, kemije, biologije in drugih predmetov.

Učenci se bodo med šolanjem seznanjali s tehničnimi napravami kot so: fotokamera, kinoprojektor, magnetofon, televizor, telefon, tehnične naprave v gospodinjstvu in motorna vozila.

Dopisuite v „ZBOR VOLIVCEV“

Zbor volivcev Stran 3
Stev. 5

Začnimo pri temeljih

Društva, ki se ukvarjajo s telesno kulturo, in šole v bežigraski občini nimajo na razpolago urejenih igrišč in drugih naprav na prostem, ki bi bile pri roki prebivalcem in šolarjem, čeprav so takšni objekti nepogrešljiv pogoj za uspešno delo te družbene dejavnosti. Po kakršnihkoli (ne)načrtih je že nekaj objektov nastalo, pa so zelo primitivni in slabo vzdrževani.

Posamezni predeli občine brez objektov

Ob osnovni šoli na Vodovodni cesti je košarkarsko igrišče s pešeno podlago. Ob lepem vremenu je polno prahu, po deževju pa je neuporabno in je skrajno nezdravo. Prav takšna so igrišča pri gimnaziji v Peričevi ulici. Na Crnučah je urejeno edino odbojkarško igrišče pri tovarni »Elmac«, sicer pa imajo tam še zanemarjeno nogometno igrišče, ki bi ga morali temeljito obnoviti. Sploh brez igrišč so naselja ob Savi (Dol, Beričevo) ter ves severni predel občine (Stožice, Ježica). Savsko naselje, ki ga uvrščamo med najsodobnejša in največja nova stanovanjska naselja pri nas, pa razen neprimernega košarkarskega igrišča nima urejenih površin za telesno vzgojo prebivalcev.

Pri že tako redkih obstoječih igriščih pa bi lahko očitali graditeljem precej nerodnosti. V Savskem naselju je asfaltirano košarkarsko igrišče. Asfaltna prevleka je tako groba, da bi škodovala celo avtomobilskim gumam. Sportniki so na tem igrišču v stalni nevarnosti, da se hudo poškodujejo. Poleg tega ima igrišče še nepravilne izmere. Ob Titovi cesti je športni park gradbenega šolskega centra. Name njen je gojencem in ga zatorej ne moremo šteti med tiste objekte, ki bi jih lahko neovirano uporabljali tudi društva in prebivalci iz okolice. Asfalt na tem igrišču je razpokal že leto dni po dograditvi, koši pa so nameščeni prenizko in ne ustrezajo pravilom igre. Tamkaj je tudi odbojkarško igrišče na asfaltu; za to športno panogo je asfaltna podlaga sploh neprimerna.

Tako v bežigraski občini ni primernega košarkarskega igrišča in niti enega rokometnega igrišča. Košarka in rokomet pa sta danes najbolj priljubljeni športni panogi mladine, da o dveh košarkarskih klubih v naši občini sploh ne govorimo.

Stadion že imamo

Za Bežigradom je sicer Centralni stadion, eden največjih tovrstnih objektov v Sloveniji, vendar pa ga ni moč šteti med tiste objekte, ki bi ustrezali za osnovno telesno vzgojo, športno udejstvovanje in rekreacijsko izživiljanje številne mladine in sploh prebivalcev bežigraske občine. Stadion je predvsem namenjen vrhunski kvaliteti in ima bolj vsestranski ali pa celo vserepubliški značaj. Klubi, ki ga uporabljajo, sprejemajo že več let manj »formirane« športnike, ki ob vseh drugih pogojih (strokovni kader, močna organizacijska enota), dosegajo (ali pa naj bi jo) vrhunsko kvaliteto. Vrhunska kvaliteta ni cilj socialistične telesne kulture, pač pa je njen cilj pravilna in zdrava rast ter koristno udejstvovanje mladine in zdravo razvedrilo starejših. Tega cilja ni moč doseči brez športnih naprav na terenih in po vaseh, v stanovanjskih skupnostih, pri šolah in telesnokulturnih organizacijah. Omrežje športnih naprav šole lahko zagotovi množičnost, ki potem lahko rodi tudi kvaliteto. Kvaliteta pa je hkrati eden najmočnejših propagandnih činiteljev za organizirano ali neorganizirano množično športno udejstvovanje prebivalcev, ki morajo seveda imeti za to določene prostore. V tem prepletanju ostane slej ko prej največji pomen prav manjšim športnim napravam.

Potreben je perspektivni načrt gradenj

Vzrok za to, da je danes bežigraska občina s 33.000 prebivalci tako rekoč brez športnih naprav, lahko iščemo predvsem v pomanjkanju finančnih sredstev za te namene, ne pa toliko v nepravilnem razumevanju in vrednotenju telesne kulture. Vendar intenzivna stanovanjska izgradnja zahteva tudi čim hitrejšo

zgraditev komunalnih objektov, med katere kot posebna kategorija spadajo mimo parkov in zelenic tudi športni objekti za najširši krog prebivalcev. Le tako dobi neka zaključena stanovanjska soseska ali naselje vse tiste objekte, ki tvorijo komunalni standard prebivalcev.

Kakršenkoli perspektivni načrt za gradnjo športnih objektov v bežigraski občini bi moral biti zato usmerjen na gradnjo temeljnih športnih objektov na območju krajevnih skupnosti in pri šolah. Zajeti bi moral predvsem naslednje:

- popravilo in usposobitev obstoječih zanemarjenih objektov in zagotovitev sredstev za redno vzdrževanje,
- dograditev objektov, kjer je bila gradnja ustavljena,
- zagotovitev objektov pri vseh šolah in telesnokulturnih organizacijah.

Igrišča za tiste, ki jih najbolj potrebujejo

Dokler je zanemarjeno še tisto majhno število obstoječih objektov in dokler ni sredstev za dograditev že začelih objektov, je precej megalomanski načrt, graditi »malic« stadion s tribunami za nekaj tisoč gledalcev, ki naj bi veljal 16 milijonov in bi ga lahko uporabljalo le zelo omejeno število ljudi. S 16 milijoni je moč urediti vsaj pet igrišč na posameznih terenih in pri šolah, ki bi dejansko služili potrebam telesne vzgoje, ne pa prvenstveno vrhunskim športnikom. V sedanjem položaju je graditev reprezentančnega objekta še močno prurana, dokler nimamo omrežja manjših objektov na raznih krajih. Zato bi moral perspektivni načrt predvsem zagotoviti gradnjo objektov po vseh terenih, kjer bi tudi prebivalci lahko doprinesli pomemben delež s prostovoljnim delom. Povsem zgrešeno in nepravilno pa bi bilo, podariti »vrhunskim športnikom«, ki jih je prav lahko zbrati z vseh vetrov, monumentalni stadion in pri tem pričakovati, da bodo po drugih terenih gradili športne objekte s prostovoljnim delom.

Igrišča bodo morala predvsem zadovoljiti potrebe šol in telesnokulturnih organizacij. Imeti bi morala igrišča za košarko, rokomet in odbojko, osnovne atletske naprave (steza za tek na 100 m, naprave za skok v višino in daljino ter met kroglice) ter večjo travnato površino. Na takšnem igrišču bi bilo moč gojiti še vrsto drugih panog (namizni tenis, mali nogomet, dviganje uteži, »med dvema ognjema« itd.). Žraven bi lahko zgradili tudi balinišče in otroško igrišče. Takšni objekti bi bili uporabni vsaj šest mesecev na leto, »obratovali« pa bi ves dan; dopolne bi jih uporabljale izključno šole, popoldne pa člani telesnokulturnih organizacij in ostali prebivalci, primerno osvetljeni pa bi bili uporabni tudi zvečer. Ker se te objekte da graditi etapno — takšna gradnja je tudi edino utemeljena in sploh izvedljiva — bi bilo moč zagotoviti finančna sredstva za več objektov hkrati, saj bi bila gradnja raztegnjena na dve do tri leta. Načrtna etapna gradnja športnih objektov ima še to prednost, da je po vsakem letu gradnje mogoče uporabljati del zgrajenih naprav.

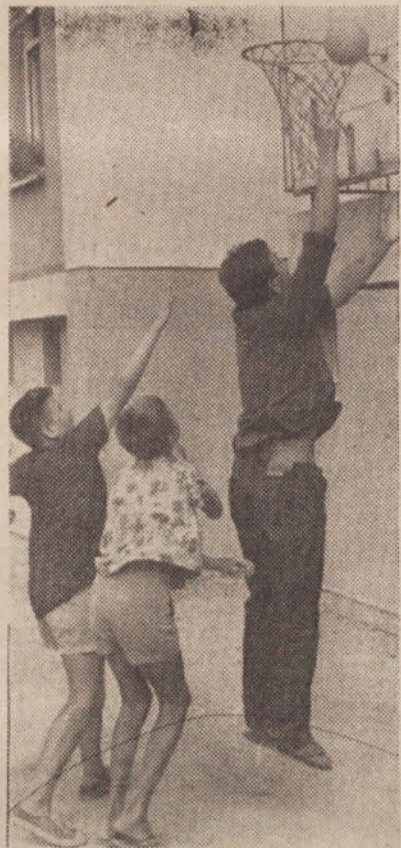
Cenejša gradnja ne sme biti provizorična

Pri gradnji bi se morali izogniti vsakršni improvizaciji. Če sedaj imamo nekaj igrišč, ki so bila zasidrana in zato že naprej obsojena na hitro propadanje. Le solidna gradnja brez vsake provizoričnosti, ki upošteva sodobne izkušnje, lahko zagotovi trajno in nemoteno uporabo. Prav nič ni pretiran načrt, ki bi predvideval asfaltna igrišča. Majhni stroški za vzdrževanje, trajnost, higieničnost, uporabnost za tekmovanja v različnih športnih panogah in druge prednosti so bili činitelji, ki opravičujejo večje stroške ob gradnji. Improvizacija pri gradnji športnih objektov se bridko maščuje. Dokaz za to so številni nesodobni objekti, ki jih je prerasla trava.

V prihodnjih letih bi morali v bežigraski občini urediti kakšnih osem igrišč pri šolah oziroma stanovanjskih skupnostih (Bežigrad,

Boris Kidrič, Stadion, Savsko naselje, Stožice, Ježica, Crnuče, Dol). Da bi bilo to potrebno, nam jamčijo šole in telesnokulturne organizacije, ki jim je prav pomanjkanje objektov ena glavnih ovir za hitrejši razvoj in napredek.

J. S.



Kolesarska dirka v Dolu

TVD Partizan Dol je organiziral 12. avgusta kolesarsko dirko za memorial Jožeta Zajca. Na progi Dol—Litija—Dol se je pomerilo 33 dirkačev. Pri članih, ki so morali prevoziti 50 kilometrov, je zmagal Grm (Rog Ljubljana), pred Majesom (Hrastnik) in Skerlem (Rog). Med mladinci, ki so tekmovali prav tako na 50 kilometrov dolgi progi, je prispel prvi na cilj Sitar (Rog), pred Severjem (Rog) in Drinovcem (Mladost). Pri pionirjih na 6 kilometrov dolgi progi so zasedli najboljša mesta domači tekmovalci: Končar, Runtas in Premoze.

Če bo drugo leto že zgrajena nova zasavska cesta, bo Partizan Dol organiziral večjo dvoetapno dirko po Zasavju.

Le delen uspeh bežigrasjskih košarkarjev

V senci Olimpije in drugih zveznih ligašev ter republiškega prvenstva se odvija tekmovanje v ljubljanskih okrajnih ligah, kjer sodeluje pet ekip iz bežigraske občine: košarkarski klub Bežigrad nastopa s člansko in mladinsko ekipo, Partizan Ježica pa z ekipami članov, mladincev in mladink. Po spomladanskem delu prvenstva ni bilo nobene ekipe iz Bežigrada na vrhu lestvice. Pretirano bi bilo, zahtevati takšne uspehe že v drugem letu obstoja obeh košarkarskih klubov, posebno še, ker nimata igrišč. Kljub temu pa tudi takšni dosežki niso bili izključeni. Z več prave borbenosti, resnosti in včasih tudi več športne sreče so v jesenskem delu vsaj delno nadoknadili zamujeno, čeprav zlasti KK Bežigrad ni izpolnil naših pričakovanj.

V prvi okrajni ligi je člansko moštvo KK Bežigrad za zdaj v sredini lestvice. Ob boljše uvrstitve so jih spravili žilavi tekmeti in morda včasih delno tudi podcenjevanje nasprotnikov. V tej konkurenci vodi moštvo Old Boys, ki ga sestavljajo nekdanji igralci »Olimpije« in »Ljubljane«. Na drugem mestu je

ekipa Medvod, ki je lani tekmovala v republiški ligi.

Članska ekipa Partizana Ježica je v II. okrajni ligi prav tako obstala v sredini. Tudi igralci Ježice bi lahko veliko povedali o zamujenih priložnostih, vseeno pa imajo možnost, da se v zadnjih treh kolih povzpnejo na tretje mesto.

Plasma mladincev KK Bežigrad v prvi mladinski ligi je soliden. Vendar pa tem fantom manjka več resnosti in discipline, ker bi jih gleda na košarkarske večerine uvrstili med najboljše ekipe v Sloveniji.

Dokaj neizkušeno moštvo mladincev Partizana Ježica v začetku ni bilo kos bolj izurjenim nasprotnikom v drugi mladinski ligi, zato pa so v jeseni v dosedanjih srečanjih vedno zmagali.

Uvrstitev ekipe Partizana Ježica v ligi mladink-začetnic je zadovoljiva. Deklet, ki so šele pred kratkim pričela igrati košarko, niso spravili iz tira začetni neuspehi. Volja, zavzetost in disciplina te edine ženske športne ekipe v bežigrasjski občini, so lahko za zgled drugim.

—ZS—

Odbojkarji Črnuče na vrhu

Stiri kola pred zaključkom prvenstva je odbojkarško moštvo Partizana Črnuče na prvem mestu lestvice II. republiške lige. Razen Črnučanov so najresnejši kandidati za osvojitve najboljšega mesta v tej konkurenci še igralci Kroke. Prvak se bo uvrstil v republiško ligo.

Tekmovanje je letos izredno zanimivo, saj so moštva iz vrhnjega dela lestvice precej izenačena. Prekaljeni ekipi Jesenic in Kamnika, ki sta lani igrali v I. republiški ligi, imata le še malo možnosti za

osvojitve naslova prvaka. Razen v Kropi in Kamniku so Črnučani doslej zmagali na vseh tekmah. Uspeh je toliko večji, ker nimajo trenerja in primerne telovadnice, da bi se lahko sistematično pripravljali tudi pozimi. V pomladanskem delu prvenstva so premagali Kranj s 3:0, Kamnik s 3:0, Jesenice in Zirovnico s 3:2, Izolo s 3:1 ter Kočevje s 3:0. V Kropi je bil rezultat 3:2 za domačine. Jeseni so premagali Kropo s 3:1 in izgubili v Kamniku 1:3.

Dvigalci uteži z Ježice spet tekmujejo

Na republiškem mladinskem prvenstvu v dviganju uteži sta nastopila tudi dva tekmovalca Partizana Ježica. Slavko Orehovec in Janez Gorec sta v lahki kategoriji zasedla četrto in peto mesto. Za oba mladince je bil to prvi nastop v športni areni.

Dvigalci uteži Partizana Ježica so spet pričeli krepkeje delati. Skoda je, da so nekoliko popustili v svoji vrnem po uspehih, ki so jih dosegli v preteklih letih: članska ekipa Partizana Ježica je bila druga na republiškem prvenstvu, mladinska ekipa pa je na državnem prvenstvu zasedla četrto mesto. V svojih vrstah so imeli tudi mladinskega prvaka Slovenije v srednji kategoriji in drugo plasiranega tekmovalca v bantamski kategoriji na državnem prvenstvu.

ZADNJI REZULTATI

Košarka
člani: Zg. Siška : Ježica 69:40, Novo mesto : Ježica 44:22, Old Boys : Bežigrad
mladinci: Bežigrad : Svoboda, Ježica : Slovan 54:19
mladinke: Ježica : Medvode 9:6, Domžale : Ježica 20:18
Odbojka
Črnuče : Kranj 3:0
Črnuče : Kroča 3:1

Mobilizirani

Izdaja Občinski odbor SZDL Ljubljana-Bežigrad — Ureja uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik France Susteršič — Za upravo odgovarja Ljubo Brezigar — Naslov uredništva in uprave: Ljubljana, Parmova ulica 33 — Tiska tiskarna »Toneta Tomšič«

TOPS

S-3

Kjer si mesto in vas podajata roko

Od severozahoda so se vlekli grozeči oblaki, ko smo se z avtom peljali v zasavske kraje bežigradske občine. Sklenili smo, da bomo prišli z najoddalnejšim: z Dolom. S ceste Ejubljana—Maribor smo zavili na ožjo asfaltno, ki pa se je po nekaj kilometrih končala. Zamenjala jo je slaba makadamska. Na okoliških poljih so kmetje hiteli s pospravljanjem poljskih pridelkov, predvsem s krompirjem — najpomembnejšim pridelkom tega območja. Tako smo v Dolu našli predsednika krajevnega odbora SZDL na polju. Rade volje nam je

Sicer pa je za Dol značilno, da v njem prevladuje prebivalstvo, ki se ukvarja s kmetijstvom; prebivalci, ki so zaposleni še v industriji, so pretežno člani delovnega kolektiva tovarne »JUB«. Toda čeprav je malo prebivalstva zaposlenega v industriji, pa družbeno-politično udejstvovanje prebivalstva — kot pravi tovariš Kuhar — lepo uspeva, vsi kmetovalci pa so tudi člani kmetijske zadruga. No, ker smo že bili na kmetih, si nismo mogli kaj, da ne bi povprašali tudi po letini. Lovariš Kuhar je potarnal zaradi suše, pripomnil pa je tudi, da je zemlja v Dolu odlična za gojenje črnega ribeza, ki ga je letos na žalost pomorila slana.

Potem ko je fotoreporter posnel nekaj vaških posebnosti, preklinja joč črne oblake, smo se odpeljali proti Beričevemu.

Beričevo — aktivizacija

predvlasti.

Predsednik krajevnega odbora Socialistične zveze delovnega ljudstva Franci Zle nam je na vprašanje, če imajo podobne probleme kot v Dolu, odgovoril, da v njegovi vasi s tem sploh nimajo težav. Dejal je, da bo vsekakor dobro, ko bo v Dolu zdravstveni dom, da prebivalstvo na zbore volilcev podpira težnje sosednjega Dola, pripomnil pa je, da je Beričevo prav blizu Ljubljane in da kmetje vozijo svoje pridelke na ljubljanski živilski trg. Ta trditev je nekoliko presenetljiva, saj skozi Beričevo poteka ista makadamska cesta kot skozi Dol, razdalja med obema pa tudi ne znaša več kot kakšne tri kilometre.

Beseda je nanesla na kmetijstvo. Predsednik Zle meni, da je osnovni problem, pojasniti ljudem prednosti in ugodnosti arondacije, uvajanja novih agrotehničnih sredstev za dosego večjega hektarskega donosa. Sicer pa v Beričevem delajo mnogi prebivalci v industriji, potem pa se ukvarjajo tudi s kmetijstvom. Največ se jih vozi v »Belinko«, Ljubljano in Domžale. Kot najpomembnejšo trenutno nalogo pa je tovariš Zle omenil pritegnitev prebivalstva na predavanja o pomembnih političnih, znanstvenih in poljudnih temah, ki jih nameravajo organizirati jeseni v Beričevem.

Ko smo se odpeljali v Senthakob, smo zaman iskali ljudske odbornike. Ker smo bili že pozni, smo morali prihraniti to vas za nasled-



Prizor s polja na našem Posavju

zdaj sestajajo nekako tako, kakor so se svojčas ilegalci.

Sicer pa vse skupaj le ni tako črno. V gasilskem domu, ki ga gradijo, bodo dobili prostore tako kra-

čisto slučajno smo prešli na drug problem. Radio, ki je med našim pogovorom igral, je nenadoma utihnil. »Spet elektrika,« je pojasnil tovariš Prošek. In tako nam je pričel pripovedovati, da je napetost včasih tako majhna, da so razni gospodinjski stroji sploh neuporabni.

Potem pa nam je povedal, da voda, ki jo pijejo v Senthakobu, ni zdrava. Vodovoda ni, vaške »štirne« pa so v tako slabem stanju, da utegne izbruhniti epidemija. Zato prebivalci najenergičneje zahtevajo, naj občina obnovi električno vodo in čimprej zgradi higienski vodovod. Ko smo se poslovljali, nam je tovariš Prošek ponudil čašico žganja, rekoč: »Pri nas je žganje mnogo bolj zdravo kot voda!«

Crnuče — otroški vrtec šepa

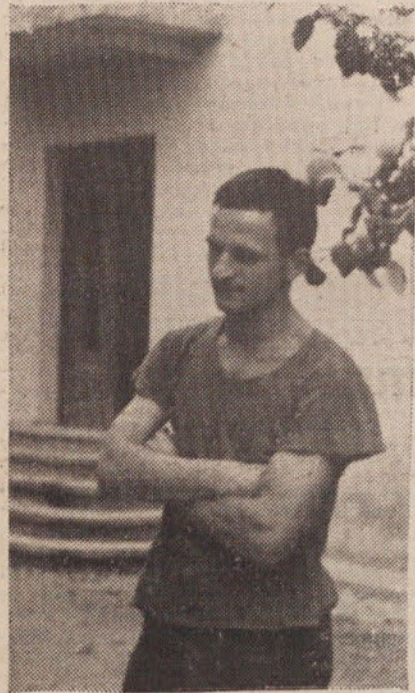
V Crnučah nimajo kdo ve kakšnih težav. Predsednik krajevnega odbora SZDL Janez Kunaver nam je povedal, da prebivalstvo Crnuč v velikem številu zahaja v razne klube in se udeležuje raznih akcij, tako mladina kot tudi starejši. Sicer pa se v Crnučah pozna močna industrializacija, tako da sploh nimajo težav s prostori. Aktivizacija prebivalstva se pozna tudi v tem, da v Crnučah že gradijo transformator (tudi tu je bila napetost v električnih vodih včasih le pol tako močna, kot bi morala biti), razen tega pa so ustanovili vodovodno skupnost, ki bo v krat-

kem poskrbela za vodovodno instalacijo. Prav tako se v Crnučah tudi mnogo gradi, tako da jim za sedaj manjkajo le še trdnjše prometne zveze, pa bodo Crnuče kljub Savi postale del Ljubljane.

Zlasti pomembno pa je, da so v Crnučah mnogo naredili tudi na področju izobrazbe in razumevanja estetskih vrednot. To dokazuje tudi veliko zanimanje za raznovrstna predavanja ter za razne kulturne prireditve, ki se jih v Crnučah ne manjka. Zanimivo je tudi, da se »huliganstvo« sploh ne pojavlja, ker je mladina skoraj vsa vključena v mladinski klub. Klub bodo sedaj razširili še na starejše in ga prenesli iz partizanskega doma v zadrugi dom, kjer je pravo središče Crnuč. Predsednik Kunaver je potarnal le zaradi otroškega vrtca, češ da starši neradi zapajo svoje otroke v varstvo. Pri tem so včasih po sredi prav malenkostni razlogi, tako da je ta vrtec veliko finančno breme, saj šteje osebje šest ljudi, v vrtcu pa je največ okrog 25 otrok, dasi bi jih lahko sprejel 60.

Iz dneva v dan se v tem delu naše občine tehtnica nagiba na stran industrije. Nastajali bodo novi problemi in odmirali stari. In kaj naj povemo ob koncu? Ljudem teh vasi želimo, da bi se njihove želje izpolnile, in prav gotovo se bodo, če bodo tudi sami sodelovali in z lastnimi močmi odpravljali razne drobne pomanjkljivosti.

Tekst: B. Šaiovič
Slike: V. Smole



Franci Zle, predsednik krajevnega odbora SZDL v Beričevem

odgovoril na vprašanja in nas pospremil tudi v središče vasi, da nam težave Dola pokaže na kraju samem.

Kaj najbolj pogrešajo v Dolu

Če so se v Dolu odločili, da bodo uredili ambulanto in se zanjo že vrsto let tudi borijo, imajo za to zelo tehten razlog: oddaljenost. Do ambulante v Dolskem so oddaljeni namreč pet kilometrov, do črnuške pa kar devet in to sta njim najbližji ambulanti.



Predsednika krajevnega odbora SZDL. Dol je reporter našel na polju

Predsednik Vinko Kuhar je postavil ambulanto na prvo mesto med problemi Dola, a kljub temu smo se odločili, da najprej spregovorimo o cesti. Ne mogel bi reči, ali je edina prometna zveza Dola z drugimi kraji cesta republiškega ali okrajnega značaja, pač pa lahko trdim, da sploh ne ustreza pojmu ceste. Kotanjast pas zemlje in peska brez trave — to naj bi bila cesta! In vendar so v Dolu ostali skromni. »Ne zahtevamo asfalta, toda vsaj od časa do časa naj jo kdo posuje,« nas je prepričeval predsednik, in pritrilji smo mu. Sicer pa se nad zvezami z Ljubljano ne pritožujejo. Dvakrat dnevno pelje avtobus, toda kdor bi se peljal z avtobusom, bi izgubil skoraj ves dan, zato si v Dolu razen ambulante, za katero morajo le še urediti prostore, želijo še osrednji dom, telovadnico, ker se TVD »Partizane« sploh ne razvija, pa stanovanja za učitelje. Prav tako nimajo ustreznega kulturno-prosvetnega doma, ustrezne trgovine in pošte. Trgovina in pošta sta v kmečkih hišah, prostore za prosvetni dom pa je velikodušno odstopila tamkajšnja tovarna barva »JUB«, s katero so vaščani nasploh v zelo dobrih odnosih.

nji dan, tako da smo se ustavili le še v Nadgorici.

Nadgorica — tesno povezana

s Crnučami

Značilnost Nadgorice je, da se prebivalstvo, zlasti mladi, bolj štejejo za Crnučane kot pa za Nadgoričane. Prav zato po mnenju predsednika krajevnega odbora SZDL, tovariša Lojzeta Skoka, delo v tej vasi ne more prav zaživeti. Zlasti šepa mladinska organizacija, kar pa ni nič čudnega. Crnuče s svojimi kulturnimi športnimi domovi in raznimi drugimi podobnimi objekti privlačijo vse nadgoriške mladince, tako da se v prostem času skorajda ne zadržujejo doma. Sicer pa kje naj bi se? V vsej Nadgorici nimajo niti enega prostora, kjer bi se lahko sestajali in kjer bi bile seje odbora SZDL. »In kje se sestajate?« smo vprašali. »Po privatnih stanovanjih,« nam je odvrnil tovariš predsednik, potem pa se je še trpko nasmehnil: »Vse to nekako diši po zaprtosti sestankov, na množičnost sploh ni mogoče misliti.« Odborniki v Nadgorici se še



Lojze Skok, predsednik krajevnega odbora SZDL v Nadgorici

jevni odbor SZDL kakor tudi druge družbeno-politične organizacije ter mladina.

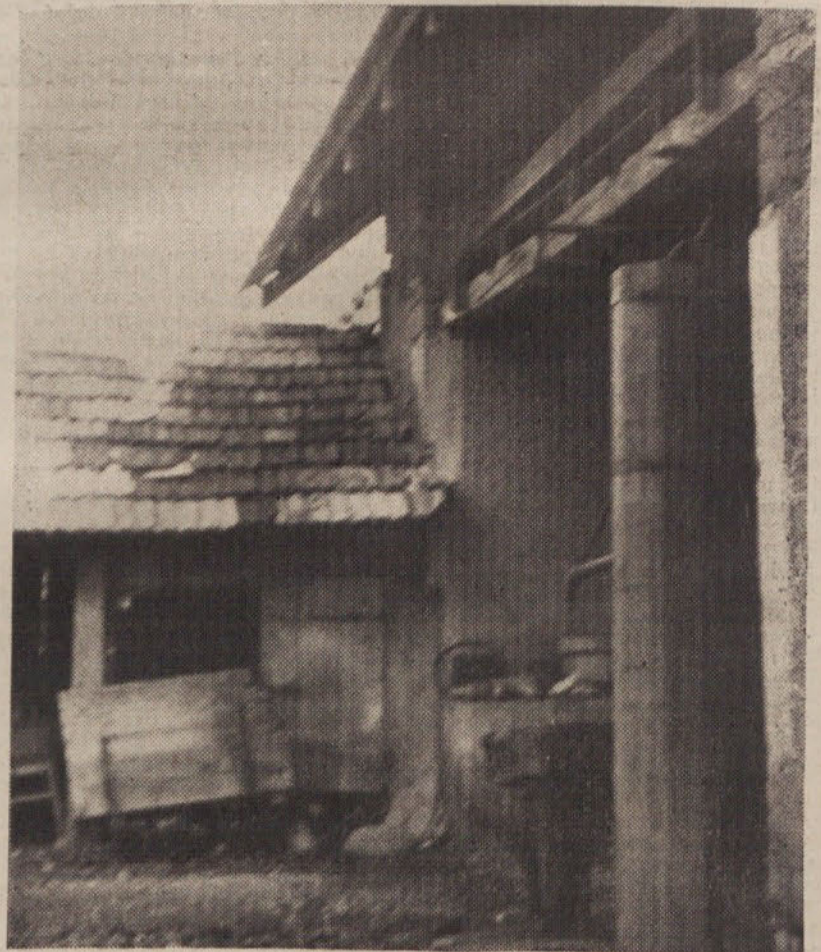
Svojo potjo čez Savo smo za ta dan končali. Fotografirati se ni dalo več, razen tega pa je pričelo deževati, tako smo sklenili, da se v Senthakobu in Crnučah oglasimo naslednji dan.

Senthakob — nevarnost okužbe

z vodo

Pravzaprav smo imeli srečo, da smo našli odbornika krajevnega odbora SZDL tovariša Toneta Praška doma. Potožil nam je, da je ljudi težko pridobiti za razne akcije. Nasploh vlada v tem predelu nekakšna nezainteresiranost. Zanimanje so prebivalci pokazali le v akciji za gradnjo potrošniškega centra, ki naj bi stal nekje med Senthakobom in Nadgorico. Lokacijo za ta center že imajo in najbrž bodo investicijski program predložili občinskemu ljudskemu odboru že prihodnje leto. Ta potrošniški center naj bi imel trgovino, mesnico, mlekarno in bife. Za gradnjo so ljudje pokazali precejšnje zanimanje in so pripravljene precej tudi žrtvovati, tako v materialu kakor tudi v delu. Sicer pa se v Senthakobu pozna bližina tovarne Belinke, ki se kot znamenje napredka dviga iz polj. Prisotnost te tovarne se pozna tudi pri sestavi prebivalstva, saj je nekako 60 odstotkov zaposlenega v industriji, 40 pa v kmetijstvu. Prvi odstotek pa se bo še vnaprej večal, saj Belinka gradi nove bloke.

Dopisujte v »Zbor volivceva!«



V St. Jakobu je eden pglavitnih problemov slaba preskrba s pitno vodo. Na sliki vidimo enega izmed nehigieničnih vodnjakov